

FISKE: TELEVIZIJSKA KULTURA

- študij novic kot diskurza, kot vrste konvencij, ki omejujejo pomen realnosti, ki jo reprezentirajo

Teksti niso zgolj artikulacija načina produkcije in ekonomsko političnih interesov (vpletene družbene mitologije, poklicni standardi in konvencije, tradicije, produk, kultura) pomeni in učinki tekstov niso zrcalo ideologije vladajoče ekonomske ali politične elite, ki nadzoruje kulturne industrije, čeprav sistem produkcije določa, kaj se bo produciralo, kakšno strukturne omejitve, kakšna bodo pričakovanja občinstva in uporabe.

PREVARA TRANSPARENTNOSTI – predstava, da je televizija »okno v svet« oz. da so novice »ogledalo realnosti«

- žanrsko razlikovanje med fikcijo in faktičnim je ključno za ideologijo novic in njihovo avtoriteto v družbi (ne dokazuje, da je objektivnost nedosegljiva, ampak to vzame že za izhodišče)
- poročila kot boj med »strategijami obvladovanja« realnosti in »disruptivnimi silami«
- pomen novic ni vnaprej dan, ni ga mogoče fiksirati
- s strategijami obvladovanja pa želimo prav to, želimo utrditi pomen novic

STRATEGIJE OBVLADOVANJA

= način, na katerega poročila osmišljujejo realnost in nadzorujejo njeno anarhično polisemijo (večpomenskost)

- paradigatska os – selekcija in kategorizacija – KAJ?
- sintagmatska os – kombinacija in narativizacija – KAKO?

SELEKCIJA

= narekujejo jo novičarske vrednote

KATEGORIZACIJA

= razdelitev novice (teme) na kategorije kot so gospodarstvo, zunanja in notranja politika, šport...

- problem kategorizacije:
- ni možnosti razširjanja (skuša preprečiti kakršno koli kritično prevpraševanje širše družbene strukture)
- lokaliziranje definicije problema spodbuja lokalne »rešitve«
- problem vidi kot značilen za družbeno strukturo in zato uveljavlja radikalno ali družbeno razgledano razumevanje

MODALNOST = bližina ali oddaljenost od realnosti (visoka modalnost pomeni bližino, nizka modalnost pa veliko oddaljenost)

- obstajajo modalne razlike med novicami in fikcijo
- pri novicah se zdi da imajo visoko modalnost (zaradi povednega naklona)

UKLEŠČANJE = ukleščanje potencialno deviantnih dogodkov v dominantni vrednostni sistem (zgodbe kot konflikti, kot moralne sodbe sveta)

- ukleščanje poteka na 3 stopnjah: bralec-poročevalec-priča/posnetek/glasovi (primerjaj Hartley in Luthar)
1. prostor študijskega bralca – izreka objektivni diskurz resnice
 2. poročevalec – individualni in institucionalni glas, diskurzivno podrejen voditelju
 3. se zdi da izražajo realnost, potrjujejo diskurz poročevalca in voditelja

EKSINOMINACIJA → neimenovano

NOMINACIJA → imenovano

EKSINOMINACIJA = splošna taktika semiotičnega in ideološkega obvladovanja

- eksinominirani so diskurzi družbenega nadzora, nimajo alternative, so samoumevni
- nominirani so disruptivni diskurzi

- stališča so lahko nominirana in eksnominirana

INOKULACIJA = radikalni glasovi lahko govorijo pod nadzorom, so nominirani in vstavljeni v pripoved, da zagotovijo okrepitev družbenega nadzora

METAFORA in NARACIJA

- ideološko delo forme novic je pomembnejše od same vsebine
- »zgodbe pišejo novinarje«
- poročila naj bi delovala s pomočjo metonimije, a je paradoksalno njihov jezik pogosto metaforičen

- nesmiselno je ločevati vsebino in formo!

SILE DISRUPCIJE

= vidiki teksta, ki ogrožajo pomen (nasprotujejo tem strategijam)

- realnost je preveč mnogovrstna, da bi jo lahko v celoti podvrgli nadzoru nekih konvencij!!!